

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **L. H.**, zast. Mgr. Soňou Bernardovou, advokátkou se sídlem Koliště 55, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/11130/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1666/2013/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/11130/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1666/2013/9S-JMK **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 7.139 Kč k rukám Mgr. Soni Bernardové, advokátky se sídlem Kolišti 55, 602 00 Brno, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/11130/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1666/2013/9S-JMK bylo podle ust. 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně proti

rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 14. 5. 2013, č. j. MPSV-UP/757378/13/AIS-SSL (dále též „správní orgán I. stupně“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 5. 2013, č. j. MPSV-UP/757378/13/AIS-SSL byl návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaný dne 27. 3. 2012 pod č. j. MPSV-UP/935552/12/AIS-SSL zamítnut s tím, že oprávněné osobě bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně od března 2012.

Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou ze dne 23. 1. 2014, ve které poukazuje na nesprávné rozhodnutí žalovaného spočívající v nesprávném zhodnocení zdravotního stavu žalobce a jeho vlivu na zvládání, resp. nezvládání základních životních potřeb. Podle lékařské posudkové komise, která určuje výši příspěvku na péči i mobilitu, opakovaně, přes doložené lékařské zprávy jejího 95letého otce B. S., zemřelého dne, vytrvale odmítala uznat, že navýšení příspěvku je odůvodněno jeho neustále se zhoršujícím se stavem, zvláště poslední čtyři roky, což dokládaly i kopie z lékařských prohlídek poslední doby. Příspěvek až do smrti jejího otce činil 800 Kč měsíčně. O otce osobně pečovala až do jeho smrti, neúspěšné vyřizování záležitosti týkající se příspěvku na péči mělo nezvratně vliv i na její zdravotní stav, došlo k jeho zhoršení. Z výše uvedených důvodů navrhla, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena odvolacímu orgánu k dalšímu šetření.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 10. 3. 2014 navrhl zamítnutí předmětné žaloby. Právní stanovisko opřel o obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména o podklady provedené ve správním řízení u správního orgánu I. stupně, a to posudek lékaře MSSZ Brno ze dne 31. 8. 2012 a ze dne 7. 2. 2013, podle kterého oprávněná osoba nezvládala 3 základní životní potřeby, takže podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále též „zákon o sociálních službách“) šlo o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Dne B. S. zemřel. V souladu s § 16 odst. 1 zákona o sociálních službách vstoupil do dalšího řízení o příspěvku na péči účastník řízení, dcera zemřelého. Byl vypracován posudek PK MPSV ČR ze dne 12. 9. 2013, posudková komise prostudovala podkladovou zdravotní a doplněnou zdravotní dokumentaci a přijala posudkový závěr, že u oprávněné osoby se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neumožňoval zvládat 3 ze sledovaných životních potřeb – tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost. Ostatní hodnocené základní životní potřeby, tj. mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, doložený zdravotní stav umožňoval přiměřeně zvládat. Posudkový závěr zněl, že do data (den úmrtí B. S.) se jednalo o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Žalobkyně využila svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu a řízení doplnila vyjádřením se do protokolu o ústním jednání. Žalovaný shledal doložené skutečnosti důvodnými k vyžádání doplňujícího posouzení posudkovou komisí, které bylo provedeno dne 23. 10. 2013. Po opětovném prostudování podkladové a zdravotní dokumentace nebyly shledány důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 12. 9. 2013. Po doručení citovaného posudku PK MPSV v Brně žalobkyně nevyužila práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Na základě uvedených skutečností dospěl žalovaný k závěru, že byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o odvolání podané žalobkyní proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 5. 2013, nové posouzení zdravotního stavu oprávněné osoby ze dne 12. 9. 2013 a doplňující posouzení ze dne 23. 10. a ze dne 12. 11.

2013 neprokázalo nová zjištění mající vliv na změnu posudkového závěru. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

V návaznosti na doručené písemné vyjádření žalovaného podala žalobkyně dne 25. 3. 2014 repliku, v níž vyslovila nesouhlas s posudkem PK MPSV ze dne 12. 10. 2013, neboť došlo k záměrné záměně diagnózy, přestože posudková komise měla k dispozici lékařské zprávy z neurologie Fakultní nemocnice – Brno-Bohunice. Byla zaměněna diagnóza subdurální hygrom za mozkovou příhodu. Uvedená diagnóza nebyla uvedena ani v posudku ze dne 23. 10. 2013, tutéž chybu obsahuje i posudek ze dne 12. 11. 2013. Subdurální hygrom měl zásadní vliv v roce 2012 na bezmocnost jejího otce, neboť způsobil ochrnutí pravé ruky i nohy. Nesouhlasila ani s hodnocením funkčních schopností posuzovaného, který v oblasti mobility nebyl schopen ujít v doprovodu více než 10 metrů, nebyl dostatečně orientován, neboť trpěl halucinacemi, zmateností, špatně se s ním komunikovalo, trpěl nedoslýchavostí a špatně viděl. V oblasti stravování si nemohl potraviny chystat sám, proto také, již v roce 2009, mu byla přiznána neschopnost výkonu tohoto úkonu. V oblasti oblékání a obouvání rovněž nebyl schopen od roku 2009 soběstačnosti, proto mu byl i tento úkon přiznán. V péči o zdraví nebyl schopen dodržovat léčebný režim, léky a jejich užívání muselo být trvale pod kontrolou žalobkyně.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podal žalobce dne 27. 3. 2012. Z jeho obsahu vyplynulo, že posuzovaný většinu dne leží, sedět může pouze chvíli, z důvodu bolesti zad. Schody překonává s obtížemi, musí se držet zábradlí a v doprovodu pečující osoby. Stravu mu chystá pečující osoba, naporcuje mu ji, nají se sám. Oblékání probíhá za asistence pečující osoby, nezvedne ruce. Základní hygienu provádí s dopomocí pečujících osob. Koupání absolvuje taky s pečující osobou, sám to nezvládne. Léky chystá pečující osoba. Vyřizování osobních záležitostí vyřizuje dcera. Slyší špatně, špatně vidí. Je orientovaný místem, časem i osobou. Péči o něho zajišťuje dcera se zetěm, žije v jejich domácnosti společně s vnukem.

Dne 31. 8. 2012 byl vypracován posudek MSSZ Brno-město. Posudkový lékař vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Jana Španihela a sociálního šetření ze dne 4. 6. 2012. Na základě zhodnocení zjištěných zdravotních potíží byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, z důvodů kterých potřebuje pomoc při třech základních životních potřebách – tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Posudkový závěr zněl, že se jedná o osobu starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Žalobkyně byla přípisem ze dne 11. 12. 2012 vyrozuměna o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, což učinila dne 2. 4. 2013, kdy vyslovila nesouhlas s lékařským stanoviskem. Další lékařské nálezy doloženy nebyly.

Dne 14. 5. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MPSV-UP/757378/13/AIS-SSL, jímž návrh na změnu výše přiznaného příspěvku zamítl s tím, že oprávněné osobě bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně od března 2012. Dne 20. 5. 2013 podala žalobkyně odvolání.

Ve správním spise je založen úmrtní list evidovaný v knize úmrtí matričního úřadu Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, ve svazku II/6, ročník 2013, strana 43 pod řadovým číslem 33, potvrzující, že B. S. zemřel dne Usnesením žalovaného ze dne 19. 7. 2013, č. j. MPSV-UM/11576/13/9S-JMK bylo řízení přerušeno s tím, že v souladu s § 16

odst. 1 zákona o sociálních službách vstupuje do dalšího řízení žalobkyně, dcera zemřelého. Řízení bylo přerušeno na dobu, po kterou bude PK MPSV v Brně posuzovat stupeň závislosti zemřelého.

V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 12. 9. 2013, kdy za účasti odborného lékaře ortopedie i za přítomnosti žalobkyně byl zhodnocen zdravotní stav zemřelého a v souvislosti s ním i schopnost zvládat základní životní potřeby. Posudková komise vycházela z podkladové a zdravotní dokumentace uvedené v posudku, byly dodány žalobkyní další lékařské zprávy (ortopedické vyšetření MUDr. Rumler ze dne 27. 12. 2012, neurologické vyšetření MUDr. Černého ze dne 27. 12. 2012 a dne 2. 1. 2013, psychiatrické vyšetření MUDr. Vaňka ze dne 3. 1. 2013, vyjádření praktického lékaře MUDr. Španihela ze dne 14. 1. 2013, propouštění zpráva z neurologické kliniky Fakultní nemocnice Brno MUDr. Andrašínové ze dne 13. 5. a dne 18. 6. 2013 a propouštěcí zpráva z DRO – FN Brno MUDr. Nerostové ze dne 18. 6. a 19. 6. 2013). Z posudkového zjištění bylo prokázáno, že dne 13. 5. 2013 prodělal cévní mozkovou příhodu s lehkou pravostrannou hemiparézou, přes zavedenou medikaci došlo ke zhoršení zdravotního stavu, rozvoji bronchopneumonie, močové infekce, kvantitativní poruše vědomí, hluboké somnolenci. Dne 19. 6. 2013 zemřel. Posudkově bylo konstatováno, že u jmenovaného se jednalo o polymorbiditu. V oblasti duševních funkcí byla prokázána demence mírného až středního stupně. Byl orientovaný osobou a místem, časem nepřesně. Nepřesná časová orientace nenarušovala fungování posuzovaného a byla v korelaci k jeho potřebám. Jeho smyslové a duševní schopnosti byly dostatečné k chápání toho, kdo je a kde se nachází, měl i přiměřené duševní kompetence přiměřené věku ke zvládání základních životních potřeb v přirozeném sociálním prostředí. Udával noční pseudohalucinace, kdy hledal viděné osoby. Byl schopen si dodatečně uvědomit, že to nebyla skutečnost. Měl omezení pro úkony náročné na vyšší mozkové funkce. Tíže defektu však umožňovala samostatné zvládání stravovacích, oblékacích, hygienických včetně WC úkonů, měl zachovány základní poznávací a orientační aktivity v přirozeném prostředí, zvládání základů čtení, psaní, počítání, zvládání fyzických a pohyblivých aktivit v přirozeném prostředí, zachování schopnosti jednoduchých sociálních aktivit a schopnost zvládat jednoduché úkony v domácnosti. Hybnost byla omezena těžkou poruchou statodynamiky páteře se skoliózou až gibem v oblasti hrudního úseku páteře. Hybnost v kyčelních kloubech byla volná. Chůze šouravá, nejistá, s pomocí hole s druhou osobou. Horní končetiny byly funkční. Nebyly prokázány závažné poruchy hybnosti nosných kloubů ani parézy, nebyly prokázány vady zraku, sluchu ani mentální postižení, které by omezovaly orientaci a komunikaci. Dle zhodnocení nálezy doložené k odvolacímu řízení popsaly výše uvedený zdravotní stav. Nálezy předložené při jednání posudkové komise popisovaly zhoršení zdravotního stavu ode dne 13. 5. 2013, kdy po půlnoci šel na WC, upadl a nebyl schopen se postavit. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však při posuzování mobility – dolní končetiny neztratily svoji funkci, plnily funkci opěrnou i dynamickou. S facilitátory byl mobilní. V komunikaci z doložené dokumentace vyplynulo, že byl schopný se porozumět a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí i psanou zprávou. Ve stravování byl schopný si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu, dát si ji na talíř, nalít nápoj, posunout na místo konzumace, najíst se lžící a napít se. Oblékání a obouvání s ohledem na rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkcí byl schopen zvládat. Při výkonu fyziologické potřeby nebyla pomoc nutná. Péči o zdraví s ohledem na duševní funkce, které byly dostatečné, byl schopen si zajistit za použití dávkovače léků. Pomoc potřeboval při zvládání tělesné hygieny, osobních aktivitách a péči o domácnost. Posudkový závěr zněl, že k datu úmrtí dne se jednalo o

osobu, která podle § 8 zákona o sociálních službách se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost).

Dne 1. 10. 2013 byl sepsán s žalobkyní protokol, v němž namítla, že motorika zemřelého otce se neustále zhoršovala, což doložila příslušnými dokumenty, prokazující tvrzenou skutečnost. Dále doložila lékařský nález MUDr. Šandové (ohledně cukrovky), lékařský nález MUDr. Fullerové týkající se sluchových schopností jmenovaného. Dále poukázala na silnou vadu zraku, podstatně zhoršené vidění, avšak s ohledem ke zdravotnímu stavu již nemohl podstoupit lékařskou prohlídku. Upřesnila i zápis PK MPSV ze dne 12. 9. 2013, v tom smyslu, že u otce se nejednalo o mozkovou příhodu, nýbrž o sraženinu krve v oblasti hlavy. Zároveň dodala vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ve věci ze dne 30. 9. 2013, v němž konkretizovala neschopnost zemřelého otce samostatného výkonu životních potřeb v oblasti mobility, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání.

Žalovaný vyžádal doplňující posudek PK MPSV ČR v Brně, který byl vypracován dne 23. 10. 2013. Posudková komise prostudovala doloženou zdravotní dokumentaci včetně nově předložených lékařských nálezů, vycházela z průkaznosti příčinné souvislosti mezi udávanou neschopností posuzovaného vykonávat jednotlivé základní potřeby a dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Zjistila, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Posudkově zhodnotila diabetologické vyšetření MUDr. Šandové ze dne 6. 10. 2010 a ze dne 6. 4. 2011 i ORL vyšetření MUDr. Fullerové ze dne 22. 7. 2009 a neshledala důvody pro změny již přijatého posudkového závěru k datu úmrtí posuzovaného, tj. ke dni

Žalovaný se opakovaně obrátil se žádostí o doplňující posudek na PK MPSV dopisem ze dne 29. 10. 2013 s požadavkem rozpisu stanoviska posudkové komise k námitkám žalobkyně uvedeným v písemném vyjádření ze dne 30. 9. 2013. V doplňujícím posudku ze dne 12. 11. 2013 vycházela ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, znovu konstatovala, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností posudkově významných pro posudkový závěr. V oblasti mobility uvedla, že posuzovaný je schopný zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových, např. osobní auto. V oblasti orientace byl orientován osobou, místem, jeho smyslové a duševní schopnosti byly dostatečné k chápání toho, kdo je a kde se nachází, měl i přiměřené duševní kompetence přiměřené věku ke zvládání základních životních potřeb v přirozeném sociálním prostředí. Udával noční pseudohalucinace, kdy hledal viděné osoby. Byl schopen si dodatečně uvědomit, že to nebyla skutečnost. Tíže defektu umožňovala přesto samostatné zvládání stravovacích, oblékacích, hygienických včetně WC úkonů, měl zachovány základní poznávací a orientační aktivity v přirozeném prostředí, zvládání základů čtení, psaní, počítání, zvládání fyzických a pohybových aktivit v přirozeném prostředí, zachování schopnosti jednoduchých sociálních aktivit a schopnost zvládat jednoduché úkony v domácnosti. V oblasti komunikace nebyla prokázána praktická a úplná nevidomost obou očí, praktická úplná hluchota, těžké formy hluchoslepoty, poruchy řeči při tracheostomii, kanylonosičství, obrna vratného nervu takového stupně, který znemožňuje řeč, těžké poruchy artikulace s nesrozumitelnou mluvou. Nebyla prokázána střední, těžká nebo hluboká mentální retardace s průměrnou hodnotou IQ obvykle nižší než 50 nebo středně těžká a těžká demence a jiné těžké psychické postižení

s prokazatelnými dlouhodobými těžkými poruchami komunikace. Z doložené dokumentace vyplývá, že byl schopný se porozumět a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí i psanou zprávou (1 až 2 věty). V oblasti stravování byl schopný si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nalít nápoj, posunout na místo konzumace, najíst se lžící a napít se. Pokud se týká oblékání a obouvání, rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností byl dostatečný k pravidelnému zvládnutí této základní životní potřeby, tj. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se za použití různých pomůcek, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, např. svléknout si sako během dne nebo rozepnout si kalhoty při použití WC, apod. V péči o zdraví byl schopný s použitím např. dávkovače léků si brát pravidelně léky. I po doplnění skutečností, které vedly k požadavku na doplnění posudku, neshledala posudková komise důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru k datu úmrtí dne 19. 6. 2013. Po obdržení nového posouzení stupně závislosti osoby, žalovaná vyrozuměla žalobkyni o pokračování odvolacího řízení a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, tohoto již nevyužila, řízení nebylo doplněno. Následně bylo vydáno rozhodnutí žalované ze dne 18. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/11130/13/9S-JMK, které je předmětem soudního přezkumu.

Jednání u Krajského soudu v Brně proběhlo dne 12. 2. 2015. Z výpovědi žalobkyně vyplynulo, že zdravotní stav jejího otce byl relativně dobrý do jeho 85 let. Poté došlo k postupné progresi, proto v roce 2009 podala žádost o příspěvek na péči, rozhodnutím Magistrátu města Brna ze dne 7. 7. 2010, č. j. 118311/2010/BBA byl posuzovanému přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000 Kč měsíčně, což prokázala předložením citovaného rozhodnutí. V důsledku nové právní úpravy v roce 2011 bylo provedeno překvalifikování, na základě sdělení Magistrátu města Brna ze dne 17. 12. 2010, č. j. 236865/2010/BBA, které předložila při jednání k nahlédnutí, byl stanoven jmenovanému ode dne 1. 1. 2011 příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně. Dne 27. 3. 2012 podala návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Jejího otce v rámci posuzování funkčních schopností zvládat základní životní potřeby, vyjma sociálních pracovníků v rámci sociálního šetření ze dne 4. 6. 2012, nikdo neprošetřil, nikdo s ním osobně nejednal. Po jeho úmrtí dne byla na její žádost přizvána k jednání PK MPSV v Brně dne 12. 9. 2013. Ke způsobu, jakým posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně vyhodnotila funkční schopnost zemřelého otce zvládat vyjmenované základní potřeby, vyslovila výhrady, shodně s písemným vyjádřením ze dne 11. 2. 2015 poukázala na konkrétní rozpory mezi výsledky vyplývajícími z lékařských zpráv sociálního šetření a závěry vyplývajícími z předložených posudků, a to v tomto směru:

1) Mobilita

V napadeném rozhodnutí žalovaný uvádí, že dle posudkové komise MPSV dolní končetiny oprávněného neztratily svoji funkci, plnily funkci opěrnou i dynamickou. Oprávněný byl dle žalovaného schopen zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním, zastávkami, v dosahu alespoň 200 metrů, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech apod. Není přitom zřejmé, na základě jakých podkladů dospěla posudková komise MPSV a potažmo žalovaný k uvedeným závěrům, když ze sociálního šetření ze dne 4. 6. 2012 vyplývá, že oprávněný většinu dne leží, stát nevydrží, schody překonává s obtížemi, dále z lékařské zprávy MUDr. Jana Španihela ze dne 14. 1. 2013 vyplývá, že oprávněný trpěl těžkou skoliózou a kyfózou přecházející do gibu (hrbu na vybočené páteři), která znemožňovala oprávněnému pohyb, a taktéž z lékařské zprávy MUDr. Karla Vaňka ze dne 3. 1. 2013 vyplývá, že oprávněný nebyl schopen vstát sám ze židle, potřeboval pomoc při sedání, zvedání ze židle

i chůzi. Žalobkyně dále uvedla, že oprávněný nebyl od roku 2009 schopen chůze bez pádu, z důvodu špatné pohyblivosti byl na základě doporučení praktického lékaře MUDr. Jarmily Šandové ze dne 6. 4. 2011 ponechán v domácí péči. Postupně se zhoršovala schopnost chůze po schodech, od roku 2012 byl schopen se pohybovat maximálně 10 m v doprovodu žalobkyně. Oprávněný nebyl schopen využívat k pohybu např. hůlky, jelikož měl omezenou hybnost pravé horní a dolní končetiny, která byla způsobena subdurálním hygromem.

Žalovaný tedy při posuzování schopnosti mobility oprávněného neúplně zjistil skutkový stav, přičemž tento mohl zjistit na základě provedení důkazu lékařskou zprávou MUDr. Jana Španihela ze dne 14. 1. 2013, lékařskou zprávou MUDr. Karla Vaňka ze dne 3. 1. 2013, výsledkem žalobkyně, případně odborným vyjádřením ošetřujícího lékaře MUDr. Terezy Andrašínové ohledně diagnózy: subdurální hygrom, který způsoboval výše uvedené pohybové obtíže oprávněného.

2) Orientace

Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje na závěry posudkové komise MPSV, dle kterých měl oprávněný duševní kompetence přiměřené věku, což dle názoru žalobkyně nelze považovat s ohledem na vysoký věk oprávněného za jakékoliv měřitelné hodnocení. Z lékařské zprávy MUDr. Jana Španihela ze dne 14. 1. 2013 se podává, že oprávněný trpěl demencí mírného až středního stupně. Neschopnost oprávněného orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase i mimo přirozené prostředí navíc byla uznána již na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna, Odboru sociální péče, č. j. 118311/2010/BBA ze dne 7. 7. 2010. Dle názoru žalobkyně se žalovaný nevypořádal se všemi předloženými důkazy a dospěl k nesprávnému posouzení, že žalovaný tuto základní životní potřebu zvládá.

3) Komunikace

Žalovaný uvádí, že oprávněný byl schopen komunikace, přičemž není zřejmé, z čeho žalovaný při posuzování této schopnosti vycházel. Ze sociálního šetření vyplývá, že oprávněný špatně slyšel, špatně viděl. Posudková komise MPSV zcela nepochopitelně podřadila neschopnost oprávněného komunikovat s úřady pod základní životní potřebu – osobní aktivitu. Žalobkyně má však za to, že i tato evidentní neschopnost oprávněného komunikovat s úřady by měla být podkladem pro uznání neschopnosti zvládat základní životní potřebu – komunikaci. Pokud žalovaný považuje za ovládnutí komunikace schopnost napsat 1-2 věty, potom s tímto názorem z lidského hlediska rozhodně nelze souhlasit. Žalovaný mohl v tomto směru opět doplnit dokazování o vyjádření pečující osoby – žalobkyně a o lékařskou zprávu MUDr. Jana Španihela ze dne 14. 1. 2013, ze které vyplývá diagnóza demence mírného až středního stupně. Žalovaný tedy při posuzování schopnosti komunikace oprávněného neúplně zjistil skutkový stav, přičemž tento mohl zjistit na základě provedení důkazu výsledkem žalobkyně a lékařskými zprávami.

4) Stravování

Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 75/2014-20 ze dne 30. 6. 2014, je třeba pod položkou stravování chápat všechny následující úkony: obstarání si vhodné stravy, její příprava, její konzumace. Ze sociálního šetření provedeného dne 4. 6. 2012 je zřejmé, že oprávněný byl schopen pouze jediného úkonu a to konzumace stravy, kterou mu však musela obstarat a připravit žalobkyně. Oprávněný navíc nebyl schopen s ohledem na jeho duševní stav dodržovat diabetickou dietu a vybírat si vhodnou stravu. Závěr plynoucí z odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle kterého měl být oprávněný schopen zvládat celý

tento úkon (zahrnující obstarání, přípravu a konzumaci stravy), je proto zcela nesprávný. Pokud žalovaný dále v napadeném rozhodnutí uvádí, že nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou horních končetin, jedná se opět pouze o nedůsledné zjištění, jelikož oprávněný měl sníženou pohyblivost pravé horní i dolní končetiny. Tento nedostatek ve zjištění posudkové komise MPSV byl přitom jednoduše odstranitelný na základě provedení důkazu výsledkem žalobkyně, případně odborným vyjádřením ošetřujícího lékaře MUDr. Terezy Andrašínové ohledně diagnózy: subdurální hygrom, který způsoboval výše uvedené pohybové obtíže oprávněného a s tím spojené obtíže nejen s konzumací stravy, která mu musela být obstarána a připravena. Neschopnost oprávněného podávat a porcovat stravu, obstarávat si potraviny, vařit a ohřívat si jednoduché jídlo navíc byla uznána již na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru sociální péče, č. j. 118311/2010/BBA ze dne 7. 7. 2010.

5) Oblékání a obouvání

Žalovaný nesprávně posoudil i schopnost oprávněného oblékat a obouvat se, když pouze odkazuje na názor posudkové komise MPSV, dle kterého rozsah duševních, mentálních, tělesných a funkčních schopností oprávněného byl dostatečný k pravidelnému zvládnutí této základní životní potřeby. Ze sociálního šetření přitom vyplývá, že oprávněný se obléká za asistence žalobkyně, nezvedne ruce. Z lékařské zprávy MUDr. Jana Španihela ze dne 14. 1. 2013 vyplývá, že oprávněný trpěl onemocněním páteře, díky čemuž měl oprávněný omezenou pohyblivost nejen dolních končetin, ale nebyl schopen např. předklonu pro účely obouvání se. Není proto zřejmé, na základě jakých podkladů posudková komise MPSV a potažmo žalovaný dospěli k závěru, že oprávněný byl schopen se sám obléci a obout. Žalovaný proto opět pouze přejal názor posudkové komise bez jakéhokoliv hlubšího zkoumání a provádění dalších důkazů (sociálním šetřením, lékařskými zprávami, výpovědi pečující osoby), a v důsledku toho nesprávně zjistil skutkový stav. Neschopnost oprávněného oblékání, svlékání, obouvání, zouvání navíc byla uznána již na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna, Odboru sociální péče č. j. 118311/2010/BBA ze dne 7. 7. 2010.

7) Výkon fyziologické potřeby

Oprávněný postupem času ztrácel schopnost vykonávat fyziologické potřeby bez pomoci, což se začalo projevovat koncem roku 2012. Žalovaný nezískal dostatečná skutková zjištění ani v této části napadeného rozhodnutí, přičemž mohl provést dokazování výsledkem žalobkyně, případně dalšími.

8) Péče o zdraví

Žalovaný při posuzování schopnosti oprávněného pečovat o své zdraví vycházel opět pouze ze závěrů posudkové komise MPSV, dle kterých byl oprávněný schopen pečovat o své zdraví, přičemž byl schopen léky užívat pomocí např. dávkovače léků. K tomuto si žalobkyně dovoluje uvést, že takové tvrzení nemá žádnou oporu v žádném z dalších předložených důkazů. Naopak – oprávněný takových činností nebyl schopen a to z důvodu již zmíněných poruch motoriky a špatného duševního stavu. Neschopnost oprávněného dodržovat léčebný režim navíc byla uznána již na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru sociální péče, č. j. 118311/2010/BBA ze dne 7. 7. 2010. S ohledem na neúplné zjištění žalovaného, nelze ani v této části považovat napadené rozhodnutí za správné.

Na dotaz zástupkyně žalovaného uvedla, že posuzovaný pobíral příspěvek na péči v částce 800 Kč měsíčně do dne úmrtí, tj. dne 19. 6. 2013.

Zástupkyně žalovaného se odvolala na písemné vyjádření ze dne 10. 3. 2014 a navrhla zamítnutí žaloby.

Posouzení věci Krajským soudem v Brně:

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (§ 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti, přesvědčivosti a objektivity.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci, vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR v Brně za účelem posouzení stupně závislosti žalobce. Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, když při vypracování posudků vycházela ze spisu odvolacího orgánu včetně příloh, spisového materiálu správního orgánu I. stupně včetně lékařských nálezů, posudků lékaře

MSSZ Brno ze dne 31. 8. 2012 a 7. 2. 2013. Byť posudková komise MPSV v Brně dospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař MSSZ Brno, pokud se týká posuzování stupně závislosti potud, že žalobce nezvládal tři základní životní potřeby – tělesnou hygienu, osobní aktivitu a péči o domácnost, soud se s uvedeným hodnocením neztotožnil, a to zejména vzhledem k rozvinutí argumentace žalobkyně při jednání u Krajského soudu v Brně, kdy poukázala na konkrétní rozpory mezi výsledky vyplývajícími z lékařských zpráv, sociálního šetření a závěry vyplývajícími z předložených posudků. Žalovaný opřel odůvodnění rozhodnutí výlučně o posudky PK MPSV ČR v Brně ze dne 12. 9., 23. 10. a 12. 11. 2013, posudkové hodnocení však pro soud nebylo dostatečně přesvědčivé, neboť žalovaný žádným způsobem nedoplnil dokazování k odstranění zjevných rozporů vyplývajících z těchto posudků a dalších předložených důkazů. V oblasti mobility učiněné závěry nekorespondují se sociálním šetřením provedeným dne 4. 6. 2012, z něhož vyplynulo, že posuzovaný většinu dne leží, sedět může pouze chvíli, stát nevydrží.

Je zcela evidentní, což rovněž vyplývá i z dalších lékařských zpráv, že zdravotní stav jmenovaného v průběhu let vykazoval progresi, nelepšil se, po úrazu dne 13. 5. 2013 se výrazně zhoršil, následně poté dne 19. 6. 2013 zemřel. Nelze se rovněž ztotožnit s posudkovým závěrem stran oblékání a obouvání jmenovaného, kdy neschopnost zvládnutí tohoto úkonu bez pomoci jiné osoby byla zjištěna již v roce 2010, kdy mu byl přiznán příspěvek na péči v částce 2.000 Kč měsíčně. Rovněž i v oblasti stravování byly shledány výrazné rozpory, což je doloženo i skutečnostmi uvedenými žalobkyní v písemném podání ze dne 11. 2. 2015. Stejně tak i v oblasti orientace lze těžko předpokládat, že za dobu 13 let došlo ke zlepšení, jestliže v roce 2010 bylo prokázáno, že není schopen tohoto úkonu (orientace vůči jiným fyzickým osobám v čase i mimo přirozené prostředí). Nepřesvědčivé pro soud je i hodnocení v oblasti orientace a komunikace zejména s ohledem na lékařské zprávy (viz lékařská zpráva MUDr. Jana Španihela ze dne 14. 1. 2013, z níž vyplývá diagnóza demence mírného až středního stupně). Jestliže zjištění PK MPSV v Brně v oblasti péče o zdraví, a to, že posuzovaný je schopný s použitím např. dávkovače léků si brát pravidelně léky, nemá oporu v předložených důkazech, které naopak prokazují poruchy motoriky a špatného duševního stavu, lze předpokládat, že ani tyto úkony nebyl schopen sám vykonávat. V této souvislosti opětovně nutno poukázat na hodnocení stupně závislosti v dřívějších letech, kdy byla vyhodnocena neschopnost samostatně dodržovat léčebný režim.

Optikou tohoto náhledu dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí vykazuje zásadní deficit, který způsobuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů s tím, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje doplnění, které je nad rámec doplnění provedené v rámci soudního přezkumu. Za daného stavu pokládal soud za žádoucí a potřebné znovu vyžádání posudkového stanoviska příslušné PK MPSV ČR, aby tam komplexně objektivně a s dostatečně přesvědčivým posudkovým závěrem bylo provedeno a zhodnoceno posuzování stupně závislosti jmenovaného v souladu s ust. § 9 zákona o sociálních službách.

Na základě výše uvedeného krajský soud uzavírá, že skutkový stav, z kterého žalovaný při svém rozhodování vycházel, vyžaduje zásadní a podstatné doplnění v rozsahu výše uvedeném, proto přezkoumávané rozhodnutí zrušil dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku a provede doplnění skutkových zjištění v rozsahu vyplývající z obsahu tohoto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, její právní zástupkyně účtovala na nákladech řízení odměnu za zastoupení za 2 úkony právní služby (převzetí věci, doplnění žaloby ze dne 11. 2. 2015) dle ust. § 7 bod 3, § 9 odst. 2 ve spojení s ust. § 12 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, tj. celkem 2.000 Kč, za 1 úkon právní služby (účast při jednání dne 12. 2. 2015) dle citované vyhlášky 1.000 Kč, náhradu hotových výdajů za 3 úkony právní služby (převzetí věci, doplnění žaloby ze dne 11. 2. 2015, účast na jednání u soudu dne 12. 2. 2015) dle citované vyhlášky po 300 Kč s navýšením dle § 19a odst. 1, 2 vyhlášky č. 110/2004 Sb., v platném znění, o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %, tj. 819 Kč, takže celková výše odměny advokátky včetně hotových výdajů činí 4.719 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám právní zástupkyně žalobkyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. února 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová